

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 671/2017
04.07.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Анке Вилотијевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.454/13 од 17.10.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж бр.76/17 од 31.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2017. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.454/13 од 17.10.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж бр.76/17 од 31.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.454/13 од 17.10.2016. године окривљени АА и ББ, оглшени су кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које им је изречена условна осуда тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом обавезани су окривљени АА и ББ да на име трошкова кривичног поступка исплате солидарно суду износ од 14.432,39 динара као и да на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара све на рачун Основног суда у Чачку, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени ВВ за остваривање имовинско правног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж бр.76/17 од 31.03.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА па је пресуда Основног суда у Чачку К бр.454/13 од 17.10.2016. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Анка Вилотијевић, због повреде закона из члана 439. став 2. ЗКП и члана 486. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи на тај начин што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело нисилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, а да у смислу члана 488. став 2. ЗКП суд браниоца обавести о седници на којој се одлучује о поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се та повреда састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да у овом кривичном поступку није утврђено постојање саизвршилашта као и постојање тежег ремећења јавног реда и мира, а што представља битне елементе кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, што по налажењу Врховног касационог суда представља оспоравање утврђеног чињеничног стања у овом кривичном поступку.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – повреда закона из члана 439. тачка 2.

ЗКП - а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић